

[Christmas Møller.]

med, at disse 3 Mill. Kr. var et alt for stort Beløb i Forhold til den Produktion, der var Tale om?

Jeg spørger altsaa den højtærede Handelsminister — og det er naturligt og rimeligt paa Baggrund af den Beretning, der er afgivet, hvor det siges, at allerede i Begyndelsen af 1931 burde der være grebet ind, og 10 Linier længere nede er man allerede fremme ved 4. November 1932 —: Er der i hele den Tid, hvor Burmeister & Wain intet Udbytte gav, og hvor der, som vi ved, var voldsomme og stærke Forhandlinger mellem Direktør Overgaard som Industriraadets Formand og Handelsministeren om andre Forhold, ikke givet Handelsministeren nogen som helst Besked om Burmeister & Wain's økonomiske Forhold, Forhold, som var af en saadan Interesse for Staten? Er det virkelig rigtigt, saaledes som denne Beretning lyder, at først den 4. November 1932 begynder Handelsministeren egentlig at faa Øjnene op for, at der er ved at komme en Likviditetskrise i Burmeister & Wain?

Det er virkelig naturlige og rimelige Spørgsmaal at stille Ministeren.

Hvad angaar selve Lovforslaget, gentager jeg altsaa, at vi er velvilligt indstillet, men at vi maa se et Budget og andre Berregninger.

Med Hensyn til en Række andre Sider af Spørgsmaalet, som det har været naturligt at omtale, siger vi for vort Vedkommende, at det maa være rimeligt, at man her i Salen og i Udvalg faar nøjagtig Besked om, hvorledes Forholdene har udviklet sig, og at man, naar Offentligheden skal beskæftige sig med disse Sager, ikke blot hører den ene Part, saaledes som jeg synes, Beretningen paa et væsentligt Punkt, som jeg har peget paa, tyder paa, at man har gjort, men hører alle og gør Ret og Skel til alle Sider.

Rager: Det synes mig ret naturligt at indlede mine Udtalelser i Dag med at udtale en Anerkendelse af det store og udmærkede Arbejde, som jeg finder der er gjort af det i Henhold til Lov af 23. December 1932 nedsatte Undersøgelsesudvalg. Det er 4 hver for sig ellers travlt beskæftigede Medborgere, der med kort Varsel har stillet sig til Disposition for Samfundet med en paaskønnelsesværdig Beredvillighed, og de har haft et Pres over sig i den korte Tid, der var til deres Disposition til at søge at løse den store Opgave,

som var lagt paa dem. Det forekommer mig, naar man ser paa Resultatet, at de har arbejdet systematisk og energisk, og det skyldes dem, at vi i Dag har et saa godt Grundlag at diskutere Forholdene paa, som det, der nu en Gang foreligger, At der er nogle Punkter, hvor man kan ønske yderligere Oplysninger, vil jeg dels komme til senere i mine Udtalelser, og det vil der dels blive Lejlighed for mig til at tilkendegive i Udvalget. Men jeg gaar ogsaa ud fra, at ikke alt, hvad dette Undersøgelsesudvalg har bragt frem, er blevet trykt.

Hvad selve det foreliggende Lovforslag angaar, kan jeg straks sige, at dets Princip tiltaler mit Parti: En Videreførelse af væsentlige Dele af Burmeister & Wain's Virksomhed, som der her aabnes Mulighed for, vil ske uden Støtte fra Staten. Det rekonstruerede Selskab vil helt og fuldt være et privat Aktieselskab, og det, Loven tilstræber, er kun at give saadanne Afvigelser fra Landets almindelige Lovgivning og specielt fra Aktieselskabsloven, som den foreliggende Situation kræver, for at man kan opnaa den retfærdigst mulige Fordeling af de tilstedeværende Aktiver, og endvidere, at de Fremtidsmuligheder, som maaske maatte findes i Selskabet, lige saavel som Risiciene — og saadanne er jo ogsaa til Stede — fordeles i Overensstemmelse med almindelig Retfærdighedsfølelse.

Den Ordning, der foreslaas, skyldes jo ogsaa dette Udvalg, og det forekommer mig, at Handelsministerens Raadgivere der, som jeg sagde før, har været gode Raadgivere, og at det er lykkedes dem at finde en konstruktiv god Form for en Videreførelse af Virksomheden eller i hvert Fald en delvis Videreførelse.

Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, men jeg skal sige om det, at rent principielt set er vi her inde paa en Lovgivning af en ganske speciel Art, en Lovgivning, der kun lader sig forsvare, naar, som her, meget store Samfundsinteresser staar paa Spil. Det gør der jo her, hvor det gælder om at bevare en Virksomhed som den, det drejer sig om. Dens Betydning for Samfundet udtalte jeg mig allerede om ved den Forhandling, vi havde om Moratorieloven i December, og jeg skal ikke gentage det her.

Der kan maaske rettes en Kritik mod de Værdiansættelser, der er foreslaaet for de forskellige Anlæg. Det kan være tvivlsomt, om Nedskrivningen har været for stor, eller den har været for lille. Det forekommer mig imidlertid, at det er ganske irrelevant